

ПРОГРАМА, КОНСТИТУЦІЯ І РЕЗОЛЮЦІЇ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

Ціна 10 центів.

Накладом
БЮРА УКРАЇНСЬКОЇ СЕКЦІЇ Р.П.К.

Вінніпег, 1922.

ПРОГРАМА І КОНСТИТУЦІЯ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ

Ціна 10 центів.

Накладом
БЮРА УКРАЇНСЬКОЇ СЕКЦІЇ Р.П.К.

Вінніпег, 1922.

ПРОГРАМА РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

КАПІТАЛІЗМ І РОБІТНИЧИЙ РУХ ПЕРЕД СВІТОВОЮ ВІЙНОЮ.

Вибух світової війни зазначив кінець великого історичного періоду. Капіталізм, суспільна система основана на клясовім посіданню средств продукції і удержувана примушуючою силою буржуазної держави, був тоді в періоді своєї експанзії (розширення). Се був період масової продукції, нагромадження капіталу, розширювання світового ринку набуванем кольоній і сфер впливу для вміщення надвижки товарів і капіталу. Правда, що наслідком своєї анархічної продукції капіталізм вже тоді переживав повторюючі ся кризи; але при помочи кляпи безпеченства в виді еміграції, йому все вдавалось реґулярно повертати до своєї рівноваги. Правдаю є також і се, що завсїгди були великі маси робітників в нужді, але ті маси не визначували напрямів політики і цілий робітничої кляси. Бо се був також великий період розвитку організованого робітничого руху, з

його трейд-юніями, кооперативами і політичними партіями. З'організовані робітники радше воліли одержувати мізерну частину зработаних великанських зисків, які капіталістична кляса добувала з визиску робітників, так в себе дома як і за границею, чим кинути визов основної зміни капіталістичної системи і через те їхня політика, туди склонюючись, була консервативною, реформістичною і опортуністичною.

ІМПЕРІЯЛІЗМ І РОБІТНИЧИЙ РУХ НИНІ.

За ту політику приноровлювання ся до законних і економічних умовин капіталізму робітники мали заплатити страшну ціну. Помимо мирових трибуналів і їхніх гіпокритичних заяв та запевнювань, економічне суперництво зроджене монополістичними тенденціями великих імперіялістичних держав на дальше виражало ся в щораз то більше зростаючих узброєнях. Колиж відтак наступила експльозія, остовпіла робітнича кляса була заскочена цілковито не приготованою, а з'організований робітничий рух зістав повернений зрадою реакційних робітничих провідників в помічний додаток імперіялістичної воєнної машини. Наслідком виникшої зтяжної різні було те, що міжнародні біржі упали, фабрики позамикано, мільйони робіт-

ників викинено в ряди безробітних, а самі основи капіталізму зістали підкопані і зрушені. Зустрівшись з такою ситуацією, капіталістична кляса робить шалені з'усилля, щоб повернути назад рівновагу капіталізму при помочи загального наступу на житеве положенє робітників. Платню познижувано, умови (аґрименти) зломано і концесії відтягнуто. На кінець, щоб систематичну кампанію в ціли зниження житєвого положеня робітників зробити успішною, капіталістична кляса розпочала рівнож безпощадну офензиву в ціли знищення масових робітничих організацій. Серед сих змінившихся умовин міжнародний робітничий рух з konieczности перетворюєть ся в орган революційної боротьби проти капіталізму.

РОСІЙСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ І ПЕРША РОБІТНИЧА РЕПУБЛИКА.

Загальний революційний рух при кінци імперіалістичної війни і підчас слідуячого після ньої періоду зазначив ся небувалою інтензивністю, особливож російською революцією, яка встановила першу робітничу республіку. Хоча перша революційна філя була повздержана в інших краях, то російська совітська республіка все таки змогла вдержатись проти злучених

змагань імперіялістичних держав повалити робітничу владу і являється нині втіленням боротьби світового пролетаріату за його визволення.

Робітнича Партія Канади признає російську революцію першою дією світової революції. Основуючи свою політику і становище на міжнароднім характері революційної боротьби, партія буде змагати до того, щоб робітничий рух в Канаді зробити нерозривною частию революційного руху робітників цілого світа. Позбувшись злуди завдяки зрадливому поведенню своїх власних провідників і одушевлені пролетарською революцією в Росії, робітники цілого світа з'організували Комуністичний Інтернаціонал. Помимо лютої опозиції зі сторони капіталістів і їхніх наймитів в робітничих рядах, Комуністичний Інтернаціонал ріс дуже скоро і став світовою силою, цитаделлю і надією робітників усіх країв. Робітнича Партія буде представляти в правдивому світлі Другий Інтернаціонал, котрий безпереривно розколює робітничі ряди і зраджує робітничі маси перед їхнім ворогом. Робітнича Партія буде також остерігати і стеречи робітників перед заходами так званого Другого-і-пів Інтернаціоналу обманути робітників. А далше, признаючи, що Комуністичний Інтернаціонал є самотнім правдивим осередком, світового ре-

волюційного руху, Робітнича Партія буде змагати до з'єдинення робітників під прапором Третього Інтернаціоналу.

ПЛЯТФОРМА.

Робітнича Партія повстала наслідком того, що дотепер існувавші партії okazались нездатними координувати і вести робітничу клясу в її боротьбі проти капіталізму. Соціалістичні партії майже зникли з політичної сцени через їх сектанство. Реформістичні робітничі партії не признавали клясової боротьби і функціонували головню як виборчі машини. Виступаючи в опозиції до принципів і тактик згаданих партій, Робітнича Партія буде стреміти до того, щоб она рівночасно була партією акції, а тим самим партією мас.

Загальна програма Робітничої Партії є:

1. Консолідувати існуючі робітничі організації і розвинути їх в боездатні органи рішучої боротьби проти капіталізму; проникати в робітничі юнії і стреміти до заміщення теперішнього реакційного провідництва революційним.

2. Брати участь в виборах і загальнім політичним життю краю. Репрезентанти партії в різних легіслятивних і адміністративних інституціях будуть показувати в правдивому світлі фал-

шиву демократію капіталізму і помагати мобілізувати робітників для остаточної боротьби проти капіталістичної держави. Вони будуть публично давати вислів відомим їм з власного переконання і досвіду щоденним кривдам робітничої класи конкретними домаганнями до капіталістичних правительств і їхніх інституцій.

3. Вести провід в боротьбі за негайні потреби робітників, поширювати і поглиблювати їхні домагання, організувати і розвивати з щоденної боротьби силу для повалення капіталізму.

4. Працювати для повалення капіталізму і капіталістичної диктатури при помочи здобуття політичної влади, встановлення диктатури робітничої класи і робітничої республіки.

КОНСТИТУЦІЯ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

РОЗДІЛ I. — НАЗВА І ЦІЛЬ.

Секція 1. — Назва сеї організації є: Робітнича Партія Канади. Своєю ціллю вона ставить освідомлюване і організоване робітничої класи для повалення капіталізму через основане на його місці Робітничої Республіки.

РОЗДІЛ II. — ЕМБЛЕМА.

Секція 1. — Емблемою партії є серп і молот зложені навхрест, з написом довкруги маргінесу в горі: “Робітнича Партія Канади”, а внизу: “Робітники всіх країн, єднайте ся!”

РОЗДІЛ III. — ЧЛЕНСТВО.

Секція 1. — Апліканти на членів мають підписати аплікаційну картку слідуючого змісту:

“Я низше підписаний заявляю, що признаю принципи і тактику Робітничої Партії Канади, які є висловлені в її програмі і конституції і годжу

ся підпорядковувати ся партійній дисципліні та активно сповняти партійну роботу”.

Секція 2. — Кождий член партії має вступити до відділу партії в місцевости, де він перебуває. Если в його місцевости нема такого відділу Р.П.К., то аплікант стає свобідним членом партії (мембер ет лардж).

Секція 3. — Всі апліканти на членів партії мають бути одобрені і рекомендовані двома особами, які є членами не менше трох місяців. Аплікант на члена мусить бути присутним коли його приймаєть ся в члени.

РОЗДІЛ IV. — СКЛАД ОРГАНІЗАЦІЇ.

Секція 1. — Основними одиницями організації Робітничої Партії Канади є:

(а) відділ, що складаєть ся з не менше чим п'яти членів;

(б) свобідні члени (мемберс ет лардж), які мають бути звязані з найблизшою дистриктовою організацією;

(в) така спеціальна форма місцевої організації, яку одобрить Центральний Екзекутивний Комітет.

Секція 2. — Два або більше відділів в однім місті творять Центральний Міський Комітет.

Такий комітет може включати також і відділи з поближких місцевостей.

Секція 3. — Центральний Екзекутивний Комітет має право назначати границі дистриктових організацій, до яких можуть входити більше як одна провінція або части провінцій, так, що межі можуть бути встановлені радше після індустріальних чим провінційних поділів.

РОЗДІЛ V. — АДМІНІСТРАЦІЯ.

Секція 1. — Найвисшим тілом Робітничої Партії Канади є партійна конвенція.

Секція 2. — В часі між конвенціями найвисшим партійним тілом є вибраний конвенцією Центральний Екзекутивний Комітет, який керує всею діяльністю партії.

Секція 3. — Управа дистриктовими організаціями належить до дистриктових конвенцій.

Секція 4. — В часі між дистриктовими конвенціями управа дистриктом є в руках Дистриктового Комітету, вибраного дистриктовими конвенціями. Дистриктові організатори, яких назначує Ц.Е.К. є членами Дистриктового Комітету і виконують свою роботу під його управою.

Секція 5. — Міський Центральний Комітет має складатись з делегатів, вибраних відділа-

ми. Кождий відділ має мати що найменше одного делегата. В склад Міського Центрального Комітету входить один делегат від кождих десятих членів в місті. Міський Центральний Комітет має збирати ся на засіданє найменше два рази в місяць. Міський Центральний Комітет вибирає своїх урядників: секретаря, ексекутивний комітет і інших урядників, єсли таких потрібно. Дистриктовий Ексекутивний Комітет має право одобрити секретара.

Секція 6. — Всі язовікі відділи мають звязатись з своїми язовікими секціями. В партії може бути тільки одна секція, члени якої говорять тою самою мовою.

РОЗДІЛ VI. — КОНВЕНЦІЇ.

Секція 1. — Загальнопартійна конвенція є найвисшим партійним тілом і її скликує Центральний Ексекутивний Комітет що найменше раз на рік.

Секція 2. — Центральний Ексекутивний Комітет партії може скликати сам, або на домаганє дистриктових організацій, надзвичайні конвенції, які мають права звичайних конвенцій, але тільки тоді, коли такі дистриктові організації репрезентують 40 % членства.

Секція 3. — Число делегатів на загальнопар-

тійну конвенцію визначає Центральний Екзекутивний Комітет розділяючи їх після дистриктів в залежності від числа пересічно добре стоячих членів за період чотирох місяців перед скликанням конвенції. На таких самих основах розділяють також і дистрикти те число, яке має бути вибране міськими конвенціями.

Секція 4. — Делегатів на загальнопартійну конвенцію вибираєть ся дистриктовими конвенціями. Поорганізовані відділи в містах вибирають делегатів на міську конвенцію, на якій знова вибираєть ся делегатів на дистриктову конвенцію. Про число делегатів, яке прислугує кождому відділові рішає Міський Центральний Комітет відносно членства як зазначено повисше. В місцевостях, де нема міської центральної організації, відділ вибирає своїх делегатів прямо на дистриктову конвенцію.

Секція 5. — Міські і дистриктові секретарі і організатори мають бути присутними на конвенціях своїх організацій тільки з дорадчим голосом, як що вони не вибрані делегатами.

Секція 6. — Відділові, міські і дистриктові конвенції можуть вибирати на делегатів членів партії і з других частин партійної організації поза своїми територіяльними межами.

Секція 7. — Одночасно з виданем зазиву скликання конвенції, Центральний Екзекутивний

Комітет має дати кожному відділові під дискусію точки дневного порядку і всі інші пропозиції, які мають рішатись на конвенції. Принайменше шістьдесят днів перед конвенцією сторінки партійної преси мають бути отворені для обговорювання важних партійних справ. Дистриктові комітети можуть піддавати свої пропозиції для включення їх в конвенційний порядок дня.

Секція 8. — Делегатам на загальнопартійну конвенцію має ся заплатити кошти подорожи і певну суму на прожиток (дієта), розмір якої рішає Центральний Екзекутивний Комітет.

РОЗДІЛ VII. — ЦЕНТРАЛЬНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ.

Секція 1. — В часі між конвенціями Центральний Екзекутивний Комітет є найвисшим партійним тілом і керує всею діяльністю партії.

Секція 2. — В склад Центрального Екзекутивного Комітету входять:

(а) сім членів вибраних конвенцією, які становлять Адміністративну Раду Партії і мусять мешкати в місті або поблизько міста, яке конвенція назначує за осідок головної кватири партії;

(б) чотири члени яких також вибирає конвенція репрезентувати найбільше важні дистрикти країни;

(в) сих одинайцять членів разом з дистриктовими організаторами, секретарами і одним представником від Бюра кожної мовної секції творять Центральний Екзекутивний Комітет партії. Дистриктові організатори, секретарі і представники Бюр мовних секцій мають на засіданнях Ц.Е.К. тільки дорадчий голос;

(г) цілий Центральний Екзекутивний Комітет має засідати що найменше раз на кожних чотири місяці. Надзвичайне засідання Ц.Е.К. може бути скликане на домагання що найменше п'яти членів Ц.Е.К.;

(д) Центральний Екзекутивний Комітет має визначити права Адміністративної Ради Партії.

Секція 3. — Конвенція вибирає також одинайцять заступників, які заповнюють опорожені уряди в порядку після числа одержаних голосів. Якщо ліста заступників вичерпається, то Ц.Е.К. прислугує право кооптації.

Секція 4. — Центральний Екзекутивний Комітет має вибрати з поміж себе екзекутивного секретаря і предсідателя партії та всіх інших урядників.

Секція 5. — Центральний Екзекутивний Комітет назначує дистриктових організаторів

і всіх загальнопартійних урядників. Він створює також підкомітети для властивого керування партійною працею.

Секція 6. — Центральний Екзекутивний Комітет має здавати місячні звіти з партійної діяльності і з партійних фінансів після дистриктів.

Секція 7. — Центральний Екзекутивний Комітет має розділити країну на дистрикти згідно з Розділом IV., Секцією 3, з тим застереженням, що межі дистриктів не можуть бути змінені пізніше як чотири місяці перед загальнопартійною конвенцією.

Секція 8. — Повну контролю і звіт з усіх партійних фондів переводить ся кожних шість місяців. Конвенція вибирає контрольну комісію з трох осіб для контролювання рахунків Ц.Е.К.

Секція 9. — Вся партійна преса і пропаганда діяльність є під повною контролею Ц.Е.К.

РОЗДІЛ VIII. — ДИСТРИКТОВІ І ИНШІ ПАРТІЙНІ ОДИНИЦІ.

Секція 1. — Центральний Екзекутивний Комітет назначує дистриктових організаторів для кожного дистрикту.

Секція 2. — Дистриктовий організатор має здавати Дистриктовому Екзекутивному Коміте-

тові повний звіт з загальнопартійної роботи в його дистрикті. Він має приймати і виконувати інструкції і рішення Ц.Е.К. Він регулярно має пересилати до Ц.Е.К. гроші і фінансові звіти. Він має здавати фінансові звіти членству свого дистрикту не менше як раз на місяць.

Секція 3. — Дистриктові конвенції мають відбуватися в трийцять днів після загальнопартійної конвенції. Дистриктора конвенція вибирає шістьох членів до Дистриктового Екзекутивного Комітету. Сі члени разом з дистриктовим організатором, який є повноправним членом Дистриктового Екзекутивного Комітету, управляють діяльністю дистрикту і мають регулярно надсилати протоколи з своїх засідань до Ц.Е.К. Всі рішення Дистриктового Екзекутивного Комітету йдуть до одобрення Ц.Е.К.

Секція 4. — Дистриктовий Екзекутивний Комітет визначає межі міських льокалів партії.

Секція 5. — Міський Центральний Комітет керує діяльністю льокалю (місцевих відділів) і здає регулярні звіти про свою діяльність Дистриктовому Екзекутивному Комітетови.

Секція 6. — Міський Центральний Комітет складається з делегатів вибраних відділами. Кождий відділ вибирає одного делегата на кождих десятих членів. Кождий відділ має бути заступлений що найменше одним делегатом.

Секція 7. — Міський Центральний Комітет має вибрати міський виконавчий комітет, в який має входити від п'яти до сім членів: Він має функціонувати за Міський Центральний Комітет в часі між одним а другим засіданням М.Ц.К.

Секція 8. — Відділ складається з членів, як зазначено в Розділі III., Секції 1. Він має вибрати заряд відділу, відділового організатора, делегатів до Міського Центрального Комітету і інших потрібних урядників.

РОЗДІЛ IX. — ЯЗИКОВІ СЕКЦІЇ.

Секція 1. — Язикові відділи складаються з членів партії, які говорять тою самою мовою. Язикові відділи, які говорять одною і тою самою мовою творять язикову секцію, як що вони мають не менше 300 членів. Може бути тільки одна секція одної мови. Всі язикові відділи мусять зв'язатись з своєю язиковою секцією.

Секція 2. — Всі язикові відділи є інтегральними (складовими) частинами партійної структури в своїх місцевостях і мають сповняти і виконувати всі партійні функції і зобов'язання.

Секція 3. — Вскорі після загальнопартійної конвенції, мають відбутись загальносекційні язикові конференції. Такі конференції мають

формулювати пляни для ведення просвіти і пропаганди в своїх мовах; їх ухвали підлягають одобренню Центрального Екзекутивного Комітету. Вся робота таких конференцій має бути в повній згоді з ухвалами загальнопартійної конвенції і Центрального Екзекутивного Комітету.

Секція 4. — Кожда мовна конференція має вибрати своє Бюро, в склад якого входили би від п'ять до сім членів, і їх заступників. Бюро має вибрати редактора і урядників і має керувати всею діяльністю своєї секції, причім ухвали Бюра підлягають одобренню Центрального Екзекутивного Комітету.

Секція 5. — Центральний Екзекутивний Комітет може назначити від себе братнього одного члена, який мав би учащати на засідання кожного Бюра мовних секцій з дорадчим голосом.

Секція 6. — Бюро має право назначати дистриктових організаторів секції, які підлягають одобренню Центрального Екзекутивного Комітету. Всі організатори мають працювати в різних дистриктах під керівництвом партійних дистриктових організаторів.

Секція 7. — Бюро мовної секції має перекладати і розсилати всі звіти, циркулярі і комунікації Центрального Екзекутивного Комітету

до членства в протязу одного тижня після їх одержання.

Секція 7 (а). — Язикові відділи мають купувати членські стемплі від Бюра своєї секції. Бюро язикової секції має купувати партійні членські стемплі від Ц.Е.К. по 20 центів один і продавати їх своїм відділам по такій ціні, яку встановить конференція язикової секції. Відділ має продавати стемплі для членів по 50 центів. Ц. Е.К. має платити дистриктовим організаціям 5 ц. і міським льокалям 5 ц. за кожний стемпель проданий язиковій секції.

Секція 7 (б). — Бюро язикової секції має регулярно давати Ц.Е.К. звіти з усіх фондів, якими воно розпоряджає. Єсли зайде потреба, то Бюро секції може накладати на своє членство спеціальний податок, але тільки за одобренем Ц.Е.К.

Секція 8 (а). — Язикові Бюра і секції не мають права суспендувати, виключати або реорганізувати злучені з ними відділи. Вся дисциплінарна власть належить виключно до звичайної організаційної машинерії партії.

Секція 8 (б). — Язикові Бюра і секції можуть одначе рекомендувати суспендоване, виключене або реорганізоване відділів партійним зарядам, які мають над ними юрисдикцію.

РОЗДІЛ Х. — ПАРТІЙНА ДИСЦИПЛІНА.

Секція 1. — Всі ухвали керуючих органів партії обов'язують всіх підчинених даному органу членів і частин організації.

Секція. 2. — Член або організація, що переступить ухвали партії підлягає суспендованню або виключенню тою організацією, яка має юрисдикцію над даним членом або організацією. Оскарження проти членів партії вносить ся в відділах, при чім одна або друга сторона може апелювати до Міського Центрального Комітету, або до Дистриктового Екзекутивного Комітету в тих випадках, де нема Міського Центрального Комітету. Оскарження проти відділів вносить ся до Міського Центрального Комітету або де нема такого, то до Дистриктового Екзекутивного Комітету. Рішення Міського Центрального Комітету в справах відділів йдуть для переглянення до Дистриктового Екзекутивного Комітету. Оскарження проти дистриктових організацій вносять ся до Центрального Екзекутивного Комітету.

Секція 3. — Кожда партійна частина обмежує свою діяльність до території, яку вона представляє.

Секція 4. — Член партії, який бажає перенести свою членську приналежність з одного від-

ділу до другого, має мати переступну картку від фінансового секретара або організатора відділу. Ніякий відділ не може приймати членів з других відділів без переступних карток. По одержанню переступної картки секретар відділу має переписатись з секретарем того відділу, що видав переступну картку в справі партійної репутації члена, який переносить ся до другого відділу.

Секція 5. — Всі партійні організації мають вживати однакові аплікації, членські картки, рахункові та інші книжки, які видають ся загальнопартійною організацією.

Секція 6. — Кождий тимчасово усунений або виключений член Ц.Е.К. має право апелювати на писмі або особисто до найближшої загальнопартійної конвенції.

Секція 7. — Всі члени Робітничої Партії Канади, які мають кваліфікації вступити до робітничих юній, мусять до них вступити і активно брати участь у всіх справах робітничих юній їх фаху згідно з рішеннями партії.

РОЗДІЛ ХІ. — ВКЛАДКИ.

Секція 1. — Кожда особа, яка виповняє аплікацію на члена, має заплатити 50 центів вступної вкладки на що дістає вступний стемпель, ви-

даний Ц.Е.К. З сеї суми 25 центів йде до каси Ц.Е.К. а 25 центів лишаєть ся в відділі.

Секція 2. — Кождий член партії платить 50 центів місячної вкладки, за що йому видаєть ся членський стемпель. Центральний Екзекутивний Комітет продає стемплі дистриктовій організації по 15 центів один. Дистриктові організації продають стемплі Міському Центральному Комітетови і відділам, де нема М.Ц.К. по 20 центів. Міський Центральний Комітет продає стемплі відділам по 30 центів один.

Секція 3. — Спеціальне оподактованє може накладати на членство тільки загальнопартійна конвенція і Ц.Е.К. Ні один член не може уважатись за добрестоячого члена, єсли він не заплатить спеціального оподаткування.

Секція 4. — Муж і жена, які належать до того самого відділу, можуть купувати подвійні стемплі, які продають ся по тій самій ціні що й для поодинокого члена. Спеціальні оподаткування платить муж і жена осібно.

Секція 5. — Члени партії, що з причини безробітя, страйків, слабости чи з інших подібних причин не всилі платити партійного податку, після повідомлення про се фінансового секретара, дістають безплатні стемплі.

Секція 6. — Члени партії, які не платять податку через три місяці, перестають уважатись за

добрестоячих членів. Членів, які не платять партійного податку через шість місяців, вичеркується з рядів партії. Від жадного члена не вільно приймати членських вкладок наперед більше як за три місяці.

РОЗДІЛ XII. — ГОЛОВНА КВАТИРА ПАРТІЇ.

Секція 1. — Місце осідку головної квартири партії вирішує загальнопартійна конвенція.

РОЗДІЛ XIII. — КВАЛІФІКАЦІЇ.

Секція 1. — Члени Центрального Екзекутивного Комітету, ексекутивний секретар, редактор і всі кандидати до політичних урядів, мусять, до часу їх номінації, бути членами партії через два роки, або членами-основателями партії, або нарешті членами організації, що злучиться з партією в протягу 60 днів після загальнопартійної конвенції.

Секція 2. — Всі члени на позиції дистриктових комітетів, мають бути членами партії що найменше рік до часу своєї кандидатури. Делегати до Міських Центральних Комітетів мають бути членами партії не менше як шість місяців; відділові організатори і інші урядники, заки приймуть номінацію на такі уряди, мусять бути

членами партії через три місяці. Ся секція не відносить ся до відділових урядників і делегатів до М.Ц.К. новозорганізованих відділів.

РЕЗОЛЮЦІЇ КОНВЕНЦІЇ РОБ. ПАРТІЇ КАНАДИ.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРО ВІДНОШЕННЯ ДО РОБІТНИЧИХ ЮНІЙ.

I.

Трейд-юнійний рух в Канаді, так як і весь трейд-юнійний рух в світі, переходить тепер найтяжшу кризу в своїй історії. Вже перед війною напрями і будова трейд-юній показали ся нездатними до боротьби зі зростаючою концентрацією і солідарністю капіталу. Але зміни спричинені наслідком світової війни в самих основах капіталізму, положили кінець всякому дальшому відтяганню зревідовання і розв'язання питань, що стоять перед трейд-юнійним рухом, особливо питань про напрям, методи і організацію.

Щоб привернути рівновагу капіталізму, капіталістична кляса розпочала загальний наступ за знижене робітничого життєвого рівня, роблячи рівночасно рішучий напад в цілі знищення самого трейд-юнійного руху. Трейд-юнії

були зовсім неприготовані на той напад і через те вони тепер майже всюди в безладю відступають назад. На цілій лнії встановлюється знижене платні, при дуже слабій опорі зі сторони юній. З такоюж самою безрадістю зустрічають трейд-юнії питанє безробітє. І єсли що юнії не зрозуміють, що ера замирюванє є і компромісів в класовій боротьбі проминула і не признають змінених умовин боротьби між капіталом і працею, то являється небезпека, що змаганє капіталістичної класи увінчають є успіхом.

Серед тих обставин найважнішою задачею, яка стоїть тепер перед робітничою класою, є встановленє об'єднаного фронту для опору проти нападів капіталістичної класи. З того впливає, що в будованю того об'єднаного фронту на трейд-юнії спадає роль скоординованє і консолідованє всего робітничого трейд-юнійного руху в цілій країні на основі рішучої боротьби. Та не лише консолідація є потрібною, але важною є також міжнародна організація всіх боєвих юній цілого світа. Одиною силою, яка показала є спосібною розуміти потреби трейд-юнійного руху викликані зміненими обставинами і здатною об'єднати всі боєві сили світового робітничого руху є Червоний Інтернаціонал Професійних Союзів.

II.

Щоб здійснити висше вказані задачі, мусить ся не тільки полишити зовсім методи відривання ся і формовання нових, ідеальних юній, уживані в минувшині деякими групами в надії, що се зреволюціонізує робітничий рух; не тільки мусить ся рішучо поборювати подвійний юніонізм, але треба всіма способами піддержувати і розвивати в існуючих трейд-юніях всі тенденції до консолідації трейд-юнійного руху злучуванем споріднених ремесл на основі одної юнії для кожної індустрії. В сім напрямі членство Робітничої Партії буде працювати разом з всіми боєвими елементами в юніях, в ціли сформовання і розвинення в них лівого крила.

Разом з тим стремлінням до формовання індустріальних юній звязаний також і напрям зміцнювання льокальних і дістріктових рад в ціли координовання діяльності різних робітничих юній в справах льокального характеру. У всіх місцевостях і промислах, де старі трейд-юнії являють ся значно сильнішими організаціями від других юній, Робітнича Партія буде проти подвійних юній і сецесійних стремлінь. В місцевостях або промислах, де независимі юнії являють ся конструктивними організаціями, а де старі трейд-юнії є слабі, членство Робітни-

чої Партії буде працювати у всіх юніях, до яких оно належить, в цілі допровадження до злученої акції у всякій боротьбі, стараючись рівночасно довести свої юнії до злуки з загальним робітничим юнійним рухом. В таких випадках, де домінуюча юнія з різних причин знаходить ся поза загальним робітничим юнійним рухом, Робітнича Партія буде попірати таку юнію у всіх регулярних організаційних справах, стараючись рівночасно злучити її з загальним з'організованим рухом.

Робітнича Партія звертає увагу на різницю функцій Робітничої Партії і робітничих юній. В юніях звичайно є навіть найбільше назадницькі і політично несвідомі елементи робітничої класи. А Робітнича Партія, з своїм членством, ограничаєть ся лише до політично більше свідомих. Всеж становище позірної політичної неутральности, яке займають трейд-юнії, в дійсности є грою на руку капіталістичній класі і оно мусить бути полишене; трейд-юнії мусять бути прилучені до боєвого міжнародного робітничого руху, якого висловом являєть ся Червоний Інтернаціонал Професійних Союзів. Членство Робітничої Партії буде допомагати консолідації робітничих юній в цілях боротьби, проникаючи їх революційним духом, дискредитуючи реакційні і зрадницькі методи бюро-

кратії робітничих юній, скріпляючи змагання агресивних рядових членів до контролі і ставлячи всякий можливий опір проти виключування активних боєвиків і проти розколів в юніях взагалі.

РЕЗОЛЮЦІЯ Р. П. К. ВІДНОСНО БЕЗРОБІТЯ.

В теперішній системі завсїгди повторяли ся фінансові і промислові кризи, а разом з ними великі безробітня, після яких слїдували періоди якого-такого добробуту. Причиною сих криз в минувшині була надпродукція. Однак в теперішній кризі головнo в Злучених Державах і Канаді є надпродукція; щож до Європи, то там є в дійсности недопродукція, спричинена знищенєм средств продукції і продукційних сил. Ся особлива форма теперішньої кризи є безпосередним наслідком руїни, спричиненої чотиролітною світовою війною, такої руїни, яка підірвала найсильнійші основи теперішньої системи і принесла нужду та недостатки для робітничої кляси всіх країн.

В своїх змаганнях спасти капіталістичну систему від загибелі (згадатиб лише скликуване раз-по-раз міжнародних конференцій і т. д.) капіталістичні власти і інтереси розпочали без-

пощадний наступ проти житєвого стану робітників, — того стану, який робітники придбали собі і вдержували протягом літ організації і боротьби. Твердженє, що в системі визиску буде завсїгди безробітє веде до одинокого заключеня, а іменно — що ті, хто є властителями і правлять та контролюють, повинні самі терпіти удар підупадку їхньої системи. Тимчасом дієть ся зовсїм противно: удар кризи спихаєть ся при помочи зменшеня платні і безробітя на плечі робітників — клясу найменше відвічальну за сю кризу.

Колиж, отже, робітники, так ті що працюють, як і ті, що лише частинно працюють і безробітні не поставлять солїдним, обєднаним фронтом опору проти всїх дальших наступів капіталїстичної кляси, то годї сказати до якого низкого уровня житя кулів будуть примусово зігнані з'організовані і нез'організовані робітники.

Знаючи добре, що за капіталїзму не може бути сталого поліпшеня долї робітничої кляси, Робітнича Партія Канади, яка ставить собі за задачу брати участь в повседневній боротьбі мас, виникаючій з їхніх повседневних потреб, всеж таки буде обєднювати робітничі маси для натиску за слїдуючі домагання:

1. Вишуканя публичних робіт правитель-

стvenними властями і віддання їх робітникам за юнійну платню.

2 (А). Удержанє безробітних після пляну заведеного по війні в Великій Британії. В додатку до означеної рівної пайки, безробітні мають одержувати додаткову платню для своїх сімейств, яка не має виносити менше, чим та сума, яку “Labor Gazette of Canada” подає, як пересічну платню потрібну на вижитє робітничої сімї. Гроші мають бути виплачувані за посередництвом комітетів, вибраних робітничими юніями і безробітними.

2. (Б). Допомога частинно-безробітним, якab разом з платнею одержуваною тими, що працюють лише певну частину їхнього регулярного часу праці, рівнала ся з висше означеною платнею безробітних.

3. Заперестанє виплачуваня всіх процентів від воєнних бондів виносячих понад \$500.00, поки власти не заспокоять всіх виплат безробітним.

4. Для створеня занятя для робітників, треба негайного розпочатя торгoвлі з Совітською Росією і достарченя її кредиту правительством, щоб сю торгoвлю зробити можливою.

Праця або повне удержанє!

Робітники всіх країн єднайтесь!

МЕМОРАНДУМ І РЕЗОЛЮЦІЇ ВІДНОСНО ГОЛОДУ В СОВ. РОСІЇ І ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ, ПРИНЯТІ НА УСТАНОВЧІЙ КОНВЕНЦІЇ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

Розуміючи, що причиною теперішньої великої нужди серед населення Східської Росії є слідуєчі історичні факти:

1. Політичний гнет, політичний грефт і загальна малъадміністрація за царських часів, які спиняли промисловий розвиток Росії.

2. Безоглядна мобілізація мужеської сили підчас війни в Росії, наслідком якої була втрата тисяч вправлених і досвідчених механіків, а відтак упадок промислу, особливо транспортційної системи, так дуже важної для тої великої країни.

3. Безпереривна бльокада удержувана капіталістичними державами, відрізанє довозу машинерії і знарядів і т. п. так дуже потрібних до використання природних жерел в Росії, яких Росія не могла сама продукувати через те, що вона промислово не розвинена.

4. Відтягненє від корисної і потрібної продукції великої армії для боротьби проти інвазії робленої чужими державами і контрреволюційними арміями, фінансованими і заосмотрюваними тими державами

5. Знищення пороблені відступаючими арміями; вивезенє а також знищенє худоби і збіжа; знищенє зелїзниць і мостів; позатоплюванє і унездатненє до ужитку копалень вугля, що ще дальше пошкодило індустрії через брак опалу.

6. Систематичний саботаж продукції, яким послуговувались технїки і управителї підплачувані контрреволюційними групами, або симпатизуючі із ними — соціал-демократами, соціалістами революціонерами і анархістами, які нїби то бажали добра Росії, а на ділі, свідомо чи не свідомо сповняли лише ролю агентів міжнародного капіталу і прогнаної російської пануючої кляси.

Після всіх тих нещасть наступила ще страшна посуха, яка знищила збіже на великих просторах саме тоді, коли склади споживчих средств вже й так поважно зменшили ся. Отсі то причини довели до нужди населеня в Сов. Росії, а не мальадміністрація совітського правительства, як про се капіталістична преса хоче переконати цілий світ.

Розуміючи, що все повисше сказанє є оперте на фактах (признаних навіть слідчою комісією назначеною правительством Великої Британії, ворожим до совітської форми правління), ми постановляємо: Що ми, Робітнича Партія

Канади, зібрані на конвенції, перестерігаємо робітничу клясу перед брехнями продажної преси і заявляємо далше: що кождий відділ Р.П.К. має вибрати делегатів до комітету Канадійських Приятелів Совітської Росії або до Канадійського Комітету Помочі Голодуючим в Совітській Росії, та що всі відділи Р.П.К. мають доложити всіх старань, щоб помогти голодуючим в Совітських Републіках скільки лише можливо, бо віримо, що успіх російської революції приблизить день освободження робітників цілого світа.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРО ВІДНОШЕНЄ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ ДО ФАРМЕРІВ.

Робітнича Партія Канади визнає в нинішнім політичнім розвитку фермерського руху, якого висловом являється організація Злучених Фермерів (United Farmers) в цілій країні, виразне змаганє поборювати політику і методи капіталістичних інтересів, де ті інтереси з'ударяють ся з інтересами загалу середньої кляси фермерів, котрі тільки що починають розуміти, що капіталістична кляса панує над економічним і політичним житєм.

На жаль фермері все ще хорують на “демо-

кратичні ілюзії”; вони не можуть зрозуміти сего, що лише сама парляментарна адміністрація є недостаточною на те, щоб при її помочи вони могли поборювати великі інтереси, які є економічно укріплені. На жаль також, досвіди вказали, що при з’ударах інтересів капіталу і праці, фермері склонюють ся на сторону капіталу.

Тому, що Робітнича Партія розуміє, що спільним ворогом обох — фермерів і промислових робітників — є капіталізм, вона буде старати ся піддержувати і співділати з всіми тенденціями в фермерськім русі до ясного і виразного визнання, що промислові робітники і фермері мають спільні інтереси супроти капіталізму.

Одначе ми свідомі того, що наші інтереси, як робітників, сходять ся спільно головно з інтересами низшої середньої кляси фермера, убогого фермера і агрікультурного робітника, та що кляса богатих фермерів посідає капіталістичні ідеї та амбіції і через те є вона нашим ворогом.

Тому, що економічна позиція багатої кляси фермерів піднялась і розширилась, реформи проповідувані політичними організаціями фермерів загально стали менше драстичними. Патрони Індустрії, 1890, і Не-Партизанська Ліга, 1915, хотіли знесення канадійського сенату; а

вже нова національна політика, яку одобрили з'організовані фермері Канади в фермерській платформі, вироблених і виданих Канадійською Агрікультурною Радою в 1918 р. рекомендує лише реформу федерального сенату. Зріст економічних інтересів багатой фермерської класи змушує її попірати політичні інституції капіталізму. Ідучи за приміром старших капіталістичних політичних партій, фермерська партія неоднократно відказувалась від бажання і тенденції зі своєї сторони переводити закони лише на свою користь. Вони також послуговують ся “фікцією національної репрезентації” і фермерська платформа стає “новою національною політикою прогресивної партії”, 1921.

Помимо скорого зросту фермерських торговельних компаній, так в східній, як і західній Канаді, протягом послідного десятиліття — помимо всіх змагань звернених в сторону кооперативного куповання і продажі фермерських продуктів — фінансове положенє дрібного фермера зовсім не поліпшило ся. Він терпить на рівні з індустріяльним робітником в часі періодів підупадку торгівлі. В його з'організованих змаганнях до поліпшення свого положення, його політичні лідери обманюють і заводять в темну вуличку парламентаризму.

Наша партія буде вести пропаганду і на агрі-

культурному полі, щоб познакомити фермерів з революційними поглядами робітників і витворити порозуміння та симпатії до робітничої боротьби проти капіталізму.

До маси дрібних фермерів, над якими домінують і яких визискують великі капіталістичні інтереси, так агрікультурні як і промислові (т. є. банки, позичкові компанії, компанії, які мають в своїх руках фермерські знаряди і машинерію, залізничні і елевейторські компанії, і т. д.) ми кажемо, що вони можуть освободити себе від своєї теперішньої неволі лише поваленням капіталістичної системи і встановленям робітничої республіки.

